

En arbeidsgruppe med representanter fra ulike tros- og livssynssamfunn har laget veiledningsmateriale for å sikre deltakelse og tilhørighet for mennesker med utviklingshemning i tros- og livssynssamfunn.

Norges kristne råd, Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn og Kirkerådet for den norske kirke anbefaler at dette settes på dagsorden i de lokale enheter.

Foruten denne brosjyren er det laget:

- Informasjonsbrosjyre rettet mot mennesker med utviklingshemning
- DVD om retten til deltakelse i tros- og livssynssamfunn
- Veiledningshefte til menighetsleder
- Nettside med mer informasjon, materiell og litteraturoversikt: www.deltakelse.no

"Vi trodde ikke vårt lokale trossamfunn ville være i stand til å inkludere sønnen vår i fellesskapet.

Derfor prøvde vi aldri, tok ikke kontakt, orket ikke flere kamper, orket ikke flere nederlag.

Vi orket ikke å bli sett på som et problem.

Sønnen vår har utviklingshemning."

For de fleste av oss er det en selvfølge at vi kan oppsøke og delta i det tros- eller livssynssamfunn vi tilhører. Dette er likevel ingen selvfølge for alle. Vi har lett for å overse eller glemme mennesker som er avhengig av tilrettelegging for å få samme mulighet til deltakelse som andre. Uten nødvendig bistand kan det være vanskelig – og for noen umulig - å delta i sitt tros- eller livssynssamfunn. Dette rammer spesielt mennesker med utviklingshemning.

Vi har et felles ansvar for at:

- alle blir sett og føler seg velkommen
- det skapes gode relasjoner
- vi møter hverandre med respekt
- vi hjelper hverandre

Mennesker med utviklingshemning er først og fremst mennesker som har mye å bidra med. Mange trenger likevel støtte for å kunne ta i bruk sine ressurser. Dette skyldes at de ofte har reduserte kognitive, språklige og motoriske ferdigheter. Noen kan også ha en svikt i evnen til å bearbeide, lagre og reprodusere inntrykk fra omverdenen.

Men selv om evnen til å uttrykke seg er hemmet, betyr ikke det at den enkeltes åndelige lengsler og behov eller muligheten for å utøve en tro eller et livssyn, er svekket. Slik sett er vi alle like. Tros- og livssynssamfunnenes utfordring er derfor å anvende det språk og de uttrykksmåter som mennesker med utviklingshemning både kan forstå og bruke. Samtidig må vi gi bistanden den enkelte trenger for å bli fullverdige deltakere i fellesskapet.

